

PREČO SA RADOVAŤ V HOSPODINOVI?

Nehemiáš 8, 9-10

Vtedy kráľovský miestodržiteľ Nehemiáš, kňaz-zákonník Ezdráš i levíti, ktorí poučovali ľud, povedali všetkému ľudu: Svätý je tento deň nášmu Bohu, Hospodinovi; netrúchlite teda a neplačte! Všetok ľud totiž plakal, keď počul slová zákona. ¹⁰ Ďalej im povedal: Chodte, jedzte najlepšie veci, pite sladké nápoje a pošlite podiel aj tým, ktorí nemajú nič pripravené, lebo tento deň je svätý nášmu Pánovi. Nebuďte smutní, lebo radosť z Hospodina je vašou silou.

Mnohokrát život nejde podľa našich predstáv...veď prečo by aj mal? Nie všetko držíme pevne vo svojich rukách. Prídu situácie a okolnosti, ktoré nedokážeme ovplyvniť, hoci by sme chceli. Nejde to.

Viete, my sami, naša rodina, sme v posledných týždňoch veľmi intímne konfrontovaní so situáciami, ktoré ľudia, ktorí k nám prichádzajú, nedokázali ovplyvniť. Boli postavení pred okamžité rozhodnutia – teraz, alebo už nebude nijaká druhá možnosť. 20 minút na zbalenie najnutnejších vecí, posledný bozk na rozlúčku s milovaným manželom, posledný pohľad na v tejto chvíli ešte stojaci dom, byt, a o niekoľko hodín už čítajú správu, že dom už nie je, rozbila ho bomba. A myšlienky: „Keby sme ostali..., čo nám ostalo..., kam sa vrátíme...!“

V piatok sme s manželom a dcérou boli celý deň na hranici vo Vyšnom Nemeckom. Boli sme svedkami mnohej bolesti, ale aj nádeje. Dve sestry, ktoré rozprávali, ako tam po zásahu raketou už nie je ich dom. Druhá, ktorá v slzách hovorila o dobrovoľníčke, ktorá jej pomáhala a ktorú napokon zastrelili. Ďalšia, ktorej zomrela sestra v dôsledku bombardovania. Iní, ktorí ani nevedeli, že toto nie je Slovinsko. Potom pani, ktorú musela z hraníc odvážať sanitka. Skupinka asi dvadsiatich dialytikov, ktorých sprevádzal koordinátor a šli do Talianska, ale ich koordinátora ukrajinskí colníci nepustili a oni by ostali zúfalí v našom stane, nebyť nášho ochotného Červeného kríža, ochotných rúk policajtov, požiarnikov, vojakov ... Mladé dievčatá s hrôzou v očiach, ktorým dlho trvalo, kým vôbec začali hovoriť. Pani, ktorá až kričala, že nechce s nami hovoriť po rusky, lebo všetko ruské nenávidí. Šťastné pohľady detí, ktoré po dvoch dňoch cesty v zabednenom vlaku dostali na privítanie u nás plyšového zajačika, macka, psíka. Matka, ktorú čakala dcéra dole pod stanom, prišla po ňu z Grécka, ale pre nedostatočné doklady musela dlho čakať u nás v stane, kým sa konečne mohli stretnúť. Mamička s dcérou, ktorá nám ukazovala jej majstrovské portréty ľudí a keď som jej povedal, že to je Boží dar, tak plakala. A ešte ďalšie a ďalšie a ďalšie ... Sme svedkami toho, že naozaj myslieť si, že svoj život pevne držím vo svojich rukách, je blud. Je to Diablove klamstvo, ktorým nás uistúje, že si vystačíme sami. Nepotrebujeme vraj nijakú barličku pre život v podobe nejakého Boha.

No, dnes vyznávam, že **ak by môj život nepatril Bohu, ak by som nevyznávala Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa, nemala by som čo ponúknuť týmto ľuďom.** Nejde tu o materiálnu pomoc. **Ide o nádej, ktorú ako Božie deti máme.** Nádej, ktorá pomáha žiť a nenasiaknuť hnevom, nenávisťou, zlobou.

Či sa nemodlíme, resp. nemali by sme sa modliť „Bud' vôľa Tvoja“? A aká je Božia vôľa? Ako v nebi, tak i na zemi... Vieme a poznáme, aká je Božia vôľa v nebi...miesto radosti, spokojnosti a blaženosti z Božej prítomnosti. Bez smútku, chorôb, utrpenia, hriechu... nech sa toto deje aj na zemi. Tak nás Pán Ježiš učí vo svojej modlitbe. **My nie sme povolání (všetkému) rozumieť. Sme povolání veriť nášmu Bohu z celého srdca, z celej duše, z celej sily a celej mysle.** A sme povolání túto vieru žiť v tomto svete.

Ježiš Kristus sám túto cestu utrpenia prešiel pred nami. Bol Božím Synom. Narodný v maštali, utečenec do Egypta, nepochopený vo svojej otčine, túlajúci sa s učeníkmi po krajoch Judei a Samárie, nemal kde hlavu skloniť, zradený, osamotený, priateľom Petrom zapretý, potupený, zbičovaný, ukrižovaný, pochovaný, zmŕtvychvstalý. Víťazný a slávne kralujúci, dávajúci nádej a radosť každému z nás. Jeho víťazstvo nás predurčilo byť víťazmi v Ňom, keď v neho veríme. **A ten, kto v Neho verí, nebude zahanbený.** (R 10, 11)

Nachádzanie radosti v Bohu je našou silou, nadprirodzenou silou, ktorá nám dáva vytrvať a nevzdávať sa. Je to zdroj sily určený pre každého. Nenechajme sa ochudobniť sami sebou, okolnosťami

a našim zmýšľaním. Presne tak to povedal Nehemiáš Izraelskému ľudu, keď plakal sám nad sebou, nad rozbitým Jeruzalemom, nad zničeným chrámom.

*...nermúťte sa, **lebo radosť v Pánovi je vaša sila!**" (Neh 8, 10)*

Kresťanstvo nie sú smutné, vážne tváre úctivej zbožnosti. **Kresťanstvo je stála radosť zo zmŕtvychvstalého Krista - pôvodcu a darcu života, lebo nás čaká ten istý osud.** Aj my vstaneme z mŕtvych. Je to radosť z toho, že sú nám hriechy odpustené, krvou Kristovou vymazané, že už nie sme otrokmi hriechu a skazy, ale slobodní, povolaní k svätosti, ako je On svätý. Práve vzkriesenie Krista je dôkazom, že čo Ježiš hovoril, je pravda. **Možno nedokážeme ovplyvniť všetky okolnosti nášho života, ale vieme ich prekonať v nádeji, že to čo bolo mŕtve, bude žiť!** Áno, Diabol a hriech dodnes spôsobujú v tomto svete mnohú bolesť, zranenia, straty. No tí, ktorí uverili v Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa, sú už teraz víťazmi.

Náš nepriateľ, Diabol, nemá rád, keď sa Božie deti radujú. Jeho kráľovstvo je kráľovstvom smútku a beznádeje. Chce, aby sme sa cítili podobne. Frustrovaní, slabí, sklúčení – úbohí hriešnici, stále sa venujúci len sami sebe a svojim večne sa opakujúcim hriechom. On chce, aby sme boli zahľadení sami do seba a boli plní zloby, hnevu, neodpustenia. No práve dnes je čas povedať – NIE! Stačilo! Hriech patrí tam odkiaľ prišiel, Diablovej. Oslobodíme sa teda od hriechu a od akýchkoľvek väzieb s hriechom a diablom. Ap. Pavel píše veľmi jasne: **Nedávajte miesto diablovej.** (Ef 4, 27).

Ježiš povedal: **...radujte sa z toho, že vaše mená sú zapísané v nebi.** (Lk 10, 18 – 20)

Keď hľadáme, a nenachádzame takmer nič, z čoho by sme sa mohli radovať, vždy je tu jeden dôvod na radosť – naše mená sú zapísané v Baránkovej knihe života. 5. pôstna nedeľa nás pozýva: *...nermúťte sa, **lebo radosť v Pánovi je vaša sila!**"* A prorok Ababuk k tomu dodáva: **Hoci figovník nekvitne, ovocia niet na viničoch a sklame úroda olív, polia nedodajú potravu, ulúpené sú ovce z košiara a dobytko nieto v stajniach.** ¹⁸ **Ja radovať sa v Hospodinovi budem a jasat' v Bohu mojej spásy.** (Ab 3, 17 – 18). Amen.